

ΛΟΓΟΣ

Τοῦ χθὲς κατατομηθέντος ἀτυχοῦς

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΠΟΝΑΤΗ

Συγχωρήσατε με καὶ ὁ Θεὸς συγχωρήσας.

Σὰς ἐγγίηκε Κερκυραῖοι τὸ κέφι σας καὶ σήμερα μεροῦ ὁ Ἰωάννης Μπονάτης ἀνεβαίνει εἰς τὴν λαιμητόμο. Ἐγὼ ὅμως κατατομοῦμαι δίκαια διότι ἐγὼ ἐπραξα τὸ ἐγκλημα ἀλλ' ὁ Σπυρίδων Μπονάτης καταδικασμένος εἰς ἰσόβια δεσμὰ εἶναι ἀδίκαια μέσα. Καὶ εὑρεθήκανε 3 κοπέλλες νὰ μαρτυρήσουνε ὅτι τὸν εἶδανε νὰ πυροβολήσῃ ἀλλὰ εἶπανε ψέματα καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ βασισθοῦνε εἰς τὴν μαρτυρία τῶν κοπελλῶν. Καὶ ἂν δὲν τὸ ξέρουνε αὐτοὶ ὅτι ὁ Σπυρίδων Μπονάτης εἶναι ἀθῶος, τὸ γνωρίζω ἐγὼ καὶ σὰς τὸ λέγω τώρα ποῦ εἶναι ἡ ὑστερή μου ὥρα, τὸ γνωρίζει ἐκεῖνος ὁ Θεὸς (προσπαθῶν νὰ τὸν δείξῃ διὰ τῶν δεδεμένων χειρῶν του) ποῦ εἶναι ἐκεῖ ψηλά εἶναι ἀθῶος ὁ Σπυρίδων Μπονάτης μάρτυς εἶναι τὸ πιστόλι μου. Ἐγὼ ἐπραξα τρεῖς πυροβολισμοὺς, ἐγὼ τὸν ἐσκότωσα χωρὶς αἰτία τὸν ἄνθρωπο καὶ ἐγὼ πηγαίνω δίκαια σὶ τὸν θάνατο, ἀλλὰ ὁ Σπυρίδων Μπονάτης εἶναι ἀθῶος.

Μὴ νομίζετε ὅτι φοβοῦμαι τὴν κατατόμησίν μου αὐτὴ ἡ λαιμητόμο ποῦ εἶναι ἐδῶ μπροστά μου μετὰ τὰ κόκκινα δὲν μοῦ κάνει καμμίαν ἐντύπωσιν αὐτὴ δὲν τὴν φοβοῦμαι, μοῦ φαίνεται ἕνας ἀέρας, ἕνα φτερό, καὶ δὲν τὴν φοβοῦμαι, ὄχι γιατί τὸ θέλω γιὰ γενναῖος ἢ παλλικάρη, ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶμαι κακοῦργος καὶ μοῦ πρέπει νὰ κηρατομηθῶ. Ναι εἶμαι κακοῦργος καὶ ἡ ἀπὸ κουταμάρα μου ἢ ἀπὸ ἀνοησία μου ὅπου θέλετε πείστε το, τὸν ἐσκό-

τωσα καὶ εἶμαι κακοῦργος. Καὶ ὁ στρατὸς ἐπιτοῦτος, καὶ τὸ ναυτικὸ καὶ τὸ πυροβολικὸ καὶ τὸ ἱππικὸ ἢ Σχολὴ καὶ ἡ χωροφυλακὴ εἶναι ὅλα ἕνας ἀέρας καὶ δὲν μοῦ κάνουν ἐντύπωσιν καὶ εἶναι ματαιότης ὅλα. Μὰ ὁ Σπυρίδων Μπονάτης εἶναι ἀθῶος καὶ παρακλῶ τὸ Θεὸ νὰ μὴ λάβῃ ἀνάγκη τὸν ἀξιοτίμον Εἰσαγγελεῖα καὶ τὸν κ. Γεώργιον Μουρογιάννην.

Ἄμα εἶδε τὸν Εἰσαγγελεῖα κ. Ζερβουλάκον, ὅστις ἦτο λίαν συγκεκινημένος, εἶπεν αὐτῷ Κύριε Ζερβουλάκο ἐδῶ τὰ ναιάτα μου (δεικνύων τὴν λαιμητόμον). Εἰς τὴν λαιμητόμο εἶπε συγχωράτε με καὶ ὁ Θεὸς συγχωρήσας καθ' ἣν ὥραν ἐμελλε νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὴν λαιμητόμον ὁ εἶς τῶν δημίων ὁ Δάμπρος ἀνεγνώρισεν αὐτὸν καθὸ ἄλλοτε συστρατιῶται καὶ τοῦ εἶπε ἐνθυμῶσαι Γιάννη ὅπου μὲ ἐκτύπησες; ὁ δὲ τῷ ἀπήντησεν ἐνθυμοῦμα καὶ τοῦ ἔδωκε χαιρετήματα ἀπὸ μέρους ἑνὸς καταδίκου φίλου τοῦ δημίου, διατελοῦντός εἰς τὸ ἐνταῦθα Σωφρονιστήριον. Ὁ δῆμιος τότε ἠσπάσατο αὐτόν.

Κατὰ προτροπὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἡγουμένου τῆς Ἡλατητέρας εἶπε μεγαλοφῶως τρεῖς το «Μάθητί μου Κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου».

Μετὰ ταῦτα ἐδέθη εἰς τὴν λαιμητόμον καὶ ἐκατατομήθη.

Ἐν Κερκύρα τῇ 3 Δεκεμβρίου 1887

Τυπογραφεῖον «Ἀθηνα»

Αρ. Εισ. 701

VI 223